

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **T. Z.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 czerwca 2024 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 25 marca 2024 r., sygn. akt V Ka 1508/23,

o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku

Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 5 grudnia 2023 r., sygn. akt V Ka 1508/23,

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k., 439 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 40

§ 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie uchylić i sprawę w kwestii braków formalnych wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, przekazać do ponownego rozpoznania Prezesowi Sądu Okręgowego w Gdańsku.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem sędziego Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 25 marca 2024 r., w sprawie o sygn. akt V Ka 1508/23, odmówiono przyjęcia wniosku skazanego T. Z. o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu

Okręgowego w Gdańsku z dnia 5 grudnia 2023 r., sygn. akt V Ka 1508/23, wobec nieuzupełnienia braków formalnych wniosku.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł skazany wskazując, że brak możliwości uzupełnienia braków formalnych w wyznaczonym terminie wynikał z wyłącznej winy Urzędu Poczтового w Ś., który nie doręczył mu skutecznie pisma będącego wezwaniem do uzupełniania braków. Nadto skazany poinformował o złożeniu skargi na działanie ww. urzędu pocztowego, której odpis załączył do zażalenia. W końcowym fragmencie zażalenia, skazany brak uzupełnił, wskazując, że jego wniosek o pisemne uzasadnienie dotyczy całości wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 5 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niezależnie od argumentów podniesionych w zażaleniu, zaskarżone zarządzenie należało uchylić. Decyzja w tej sprawie determinowana była zaistnieniem bezwzględneho powodu odwoławczego określonego w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k. Powyższe zwalnia Sąd Najwyższy od odnoszenia się w tym miejscu do argumentacji wskazanej w zażaleniu. Z treści art. 40 § 3 k.p.k. wynika, że sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie lub zaskarżonego w trybie kasacji, nie może orzekać, co do tego wniosku lub tej kasacji. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że zawarte w art. 40 § 3 k.p.k. pojęcie „co do kasacji” odnosi się nie tylko do orzekania w przedmiocie merytorycznej zasadności kasacji czy orzeczeń decydujących o jej dopuszczalności, ale też rozstrzygnięć pozostających z nimi w ścisłym związku, które „blokuja” dostęp do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W katalogu tych rozstrzygnięć mieści się więc także zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, który ma być zaskarżony kasacją (postanowienia SN z dni: 30 marca 2017 r., V KZ 7/17; 25 stycznia 2021 r. IV KZ 4/21; 20 września 2022 r., II KZ 26/22; 16 stycznia 2024 r., III KZ 50/23). Tymczasem w tej sprawie zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego zostało wydane przez sędziego Annę Hodysz, orzekającą także w postępowaniu odwoławczym (por. wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 5 grudnia 2023 r. k. 5612).

Okoliczność ta, stanowiąc uchybienie, o którym mowa w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., skutkowałą koniecznością uchylenia zaskarżonego zarządzenia i przekazania sprawy Prezesowi Sądu Okręgowego w Gdańsku w celu dalszego procedowania w kwestii złożonego przez skazanego wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku sądu odwoławczego, przy czym zarządzenie w tym zakresie winien wydać sędzia, którego w układzie tej sprawy nie obejmuje przepis art. 40 § 3 k.p.k.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[PGW]

(r.g.)